

muz. i sł. P. P. Bliss

1. Zwa - żo - nyś przed Pa - nem — za lek - koś tu żył. Twój
 2. Zwa - żo - nyś przed Pa - nem — czyś sły - szął ten głos na
 3. Zwa - żo - ne two czy - ny, two my - śli, twój sąd, u -
 4. Lecz mu - sisz na Pa - na skie - ro - wać swój wzrok i

1. wy - rok wy - da - ny: Nie - wier - nym żeś był. I
 2. dnie two - go ser - ca? O, bied - ny twój los. Ty
 3. pad - ki i wi - ny, i wyszys - tek twój błęd. Lecz
 4. z Pa - nem u - zgad - niać swą myśl, każ - dy krok. I

1. smut - no brzmi sło - wo: Strwo - ni - leś swój czas! Stra -
 2. nie wiesz, gdzie sta - niesz, za lek - koś tu żył! Twe
 3. Je - zus prze - ba - czy ci rój grze - chów twych - On
 4. z Pa - nem wciąż cho - dzić, On bę - dzie cię strzegł, byś

1. co - ne two pra - wo i skarb Bo - żych łask.
 2. wszys - tkie sta - ra - nia o - bró - cą się w pył.
 3. wyr - wie z roz - pa - czy i u - wol - ni z nich.
 4. nie był za lek - ki, gdy skoń - czysz swój bieg.